

РЕШЕНИЕ

№ 5041

гр. С, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: С И

при участието на секретаря П А
като разгледа докладваното от С И Гражданско дело № 20231110148594 по описа за 2023 година

Предявени са искове от “Т С” ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр.С, ул.Я № 23Б, представлявано от А А и И Е, с които е поискало да бъде установено по отношение на ответника „М М 90“ ООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр.С, ж.к.Л бул.“З С“ №..., че последното дължи на ищеца сумите, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№ 35377/2023 г. по описа на СРС, 128 състав, а именно сума от 1209.17 лв., представляваща стойност на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.02.2021 г. до 31. 03.2021 г. за имот, отчитан с абонатен № ..., с която ответникът се е обогатил неоснователно за сметка на ищеца, ведно със законна лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение – 26.06.2023 г. до окончателното плащане на дължимото, и мораторна лихва за периода от 31.03.2021 г. до 19.06.2023 г. в размер на 279.94 лв.

В исковата молба се твърди, че ответникът е собственик на процесния топоснабден имот, но между страните не е налице облигационно правоотношение, тъй като „М М 90“ ООД не е сключило договор с ищцовото дружество за доставка на топлинна енергия. Отговорността на последния се ангажира на основание неоснователно обогатяване, тъй като е ползвал през исковия период топлинна енергия в процесния топлоснабден обект.

Ищецът отбелязва, че собствениците на сградата, в която се намира процесния имот, са сключили договор за дялово разпределение с него, като начисляваните месечни суми са прогнозни и едва след края на отоплителния сезон е извършвано дялово разпределение на база реален отчет на ИРУ.

В срока за отговора, такъв е постъпил от ответника, с който изразява становище по

допустимостта и основателността на предявените искове.

Ответникът оспорва през исковия период да е доставена топлинна енергия на претендираната стойност. Прави се оплакване, че процесната сума е завишена и начислена по партида, по която няма потребление.

Освен това исковете се оспорват и поради това, че ответникът не е собственик, нито ползвател на топлоснабдения имот.

В отговора се обръща внимание, че ищецът не е представил акт за разпределение на кубатурата и схема на имота, както и протоколи за монтаж и подмяна на топломерите. Според ответника, в абонатната станция на имота не е съществувал законно монтиран и сертифициран топломер, а не са извършени и реални отчети на уредите за дялово разпределение. Излагат се данни, че измервателният уред е бил повреден и е отчитал завишени количества вода, която не е потребена. Сочи се, че в тази връзка е протекла писмена кореспонденция между страните, но ищецът не е проявил активност за решаване на проблема. Отбелязва се, че измервателният уред е собственост на ищеца, поради което ответното дружество няма възможност да го провери за точност или да го подмени.

По така изложените съображения, от съда се иска да отхвърли предявените искове за погасените по давност суми, като присъди на ответника направените от него разноски.

В съдебно заседание страните се представляват от упълномощени представители, които поддържат направените с исковата молба и отговора към нея съответно искания и възражения.

По делото са ангажирани писмени доказателства, назначени и изслушани са съдебно-счетоводна и съдебно-техническа експертизи.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл.12 и чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

От приложеното към настоящето, ч.гр.дело № 35377/2023г. по описа на СРС е видно, че въз основа на заявление по реда на чл.410 ГПК в полза на дружеството ищец срещу ответника е била издадена заповед за изпълнение за сумата 1 209,17 лева, представляваща главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.02.2021 г. до 31.03.2021 г., ведно със законна лихва за период от 26.06.2023 г. до изплащане на вземането, сумата 279,94 лева, представляваща мораторна лихва за период от 31.03.2021 г. до 19.06.2023 г.

С възражение от 11.08.2023 г. ответното дружество е оспорило вземането без мотив.

По делото е представен договор за прехвърляне правото на собственост от 19.02.1997 г., от който се установява, че СД „М М 90“ е придобило правото на собственост върху следния недвижим имот: сграда на три нива, със застроена площ от 433 кв. м. и разгъната застроена площ от 859 кв.м., заедно с право на строеж върху парцел II, кв. 49, ж.к. „Л“ III м-р, по плана на гр. С, целият с площ от 2 200 кв.м.

Представено е Удостоверение от 23.05.2008 г. по ф.д. № 3762/1991 г. на СГС, 4 с-в,

отразяващо актуалното състояние на фирма „М М 90“ ООД, видно от което дружеството е поело активите и пасивите на СД „М М 90“.

Представена е молба от 07.02.1992 г. от КФ :М“ – М-90, с която се иска да бъде топлофициран обекта на дружеството, намиращ се на спирка бл. ..., в който ще бъде изградена монолитна постройка, както и молба от 02.10.1995 г., с която се иска да бъде издадена виза за проектиране на вътрешна отоплителна инсталация и за проектиране на собствена абонатна станция за разширението на заведението на СД „М М 90“, находящо се в гр. С, ж.к. „Л“, бул. „З С“, пред бл.

Представено е още разрешение за строеж от 02.09.2002 г. , с което на СД „М М 90“ е разрешено покриване и затваряне на тераса за помещения за офиси и стопанска дейност в поземлен имот II, кв. 49, по плана на гр. С, ж.к. „Л 3“.

Представено е удостоверение с изх. № ...-(1)/12.02.2024 г. на „ГИС –С“ ЕООД, от което се установява, че ПИ с идентификатор ... в КККР, стар номер УПИ ..., кв. 49, по плана на м. „ж.к. Л – 3 МР“, заедно с изградените в него сгради , находящи се на бул. „З С“, имат настоящ адрес в гр. С, бул. „З С“ №....

Представено е заявление от 16.04.2013 г., с което ответникът е поискал да сключи договор с ищеца за топлоснабден имот, находящ се в гр. С, ж.к. „Л-3“, бул. „З С“ №....

Представено е още становище от 18.03.2021 г. от „М“ ЕООД, в което е посочено, че на 16.03.2021 г. фирмата е извършила проверка на сградата, находящ се в гр. С, ж.к. „Л-3“, бул. „З С“ №..., при която не е било установено наличие на течове от вътрешните водопроводна, топлопроводна и канализационна инсталации.

Представено е писмо от 14.06.2021 г. „М М 90“ ООД до ищеца, с което се иска да бъдат издадени кредитни известия към фактури № .../28.02.2021 г. и № .../31.03.2021 г., както и проверка на измервателния уред за обект: сграда, находяща се в гр. С, ж.к. „Л-3“, бул. „З С“ №..., стопанисвана от „М М 90“ ООД, с договорна сметка № ..., направено е и искане за окончателно прекратяване на подаването на топлинна енергия до процесния имот. С отговор от 28.06.2021 г. ищецът е посочил, че начислените количества топлинна енергия за подгряване на вода в сградата отговарят на показанията на уреда за търговско измерване, монтиран в абонатната станция, като същият е преминал последваща метрологична проверка през м. юли 2018 г. Посочва се, че на 12.03.2021 г. е извършена проверка в абонатната станция, при която не са констатирани отклонения в работата на съоръженията на абонатната станция и/или уреда за търговско измерване, на ответника са дадени предписания относно вероятен теч от вътрешната топловодна инсталация на сградата, като в тази връзка топлоподаването към сградата е прекратено на 15.03.2021 г. по искане на ответника.

По делото е назначена и изслушана съдебно-счетоводна експертиза, от заключението по която се установява размера на начислените за процесния период суми за топлинна енергия общо и по отделни компоненти. Вещото лице е посочило, че през исковия период няма данни за извършени плащания. Формирана е сума за намаление на

задължението, с която е прихванато същото, като след осчетоводяването са останали непогасени процесните суми.

Експертът е определил и размера на претендираното от ищеца обезщетение за забава.

Вещото лице, изготвило съдебно-техническата експертиза е констатирало, че за процесния период отчетените от ищеца по електронен път към нула часа на първо число на всеки един месец показания от общия топломер в абонатната станция на адрес гр. С, ж.к. „Л 3“, бул. „3 С“ №..., ежесмесчно са нанасяни и отразявани по съответния ред за осчетоводяване. Разликата в показанията на общия топломер /ново - старо/, формиращи брутната топлоенергия, потребена в стопанския обект, ежесмесчно е начислявана на ответника.

Установява се, че процесният имот не е част от СЕС, а е самостоятелна сграда - стопански потребител на топлинна енергия със собствена абонатна станция. Посочено е, че сградата е самостоятелен абонат и дялово разпределение не се извършва, като отчетената топлоенергия от общия топломер директно се фактурира на ответника всеки месец.

Вещото лице посочва още, че „Т С“ ЕАД е начислявала на ответника топлоенергия в съответствие с раздел I Общи разпоредби чл.25. ал.1 и ал.3 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за стопански нужди от „Т С“ ЕАД на потребители в гр. С“. Отчитането от „Т С“ е извършвано ежесмесчно чрез средство за търговско измерване - топломер, монтиран на границата на собственост на съоръженията - абонатната станция на самия обект, поради което отчетената топлоенергия не е коригирана с технологичните разходи на абонатната станция.

Експертът е определил дължимите суми за топлоенергия за процесния период в размер на 1209,17 лв.

Посочено е, че измерването и отчитането на топлоенергията за процесния имот е за самостоятелна сграда, стопански потребител на топлинна енергия, със собствена абонатна станция и е извършвано ежесмесчно, поради което не са изготвяни индивидуални изравнителни сметки и не е начислявана изравнителна топлоенергия и съответно не е начислявана изравнителна сума.

Отбелязано е, че общият топломер е преминал метрологичен контрол през 2016 г. и 2018 г., за което са издадени свидетелства за метрологична проверка.

В открито съдебно заседание от 30.01.2024 г. вещото лице допълва, че е запознат, че е имало авария в процесния имот, както и с извършената проверка относно аварията. Излага, че се касае за отделна сграда със собствена абонатна станция и с монтиран общ топломер, който отчита постъпилата топлоенергия в конкретната сграда, поради което не се извършва дялово разпределение, а отчетената енергия е консумирана само от процесния имот и от ответника и включва топлоенергия и за отопление и за топла вода. Посочва, че е постъпила топлоенергия в сградата с отчетени показания ново-старо, които счита, че са и за отопление и за топла вода. Сочи, че „Т С“ ЕАД отчитала общия топломер, като не е налична отделна справка за налични отоплителни тела и водомери в самия имот, следователно средството за

търговско измерване бил общ топломер, който измервал количеството топлоенергия, влязла в сградата. Излага, че от „Т С“ ЕАД са му предоставени свидетелства за извършен метрологичен контрол на общия топломер за 2016-2018 г. със срок на годност две години, съгласно нормативната база. Сочи още, че е невъзможно да не преминава топлоенергия и топломерът да отчита. Пояснява, че топлоенергията, която е постъпила, е потребена от ответника и е начислена съответната сума. Излага, че, ако е повреден топломера, няма да има реално вярно отчитане на постъпилата топлоенергия, като пояснява, че когато се констатира, че един водомер или електромер е повреден, при констатиране на съмнения, уредите се свалят и се представят в специализирана лаборатория за извършване на проверка. Посочва, че в случая няма такова искане за извършване на допълнителна проверка на общия топломер, като и не е извършвана такава проверка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявените иски са с правно основание чл.422 вр.чл.415, ал.1 ГПК и имат за предмет установяване дължимостта на посочените суми в издадената по реда на чл.410 ГПК заповед за изпълнение на парични задължения. От данните по делото се установява, че ищецът е провел заповедно производство по отношение на процесните вземания и исковите са предявени в срока по чл.415, ал.1 ГПК, поради което и същите се явяват процесуално допустими.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че заявеното в исковата молба основание на главния иск има субсидиарно приложение и предполага липсата на друг ред за защита на правата на ищеца. В тази насока следва да се има предвид, че в ЗЕ – чл.149, ал.1, т.2, е предвидена писмена форма на договорите за доставка на топлинна енергия, когато страна по тях е небитов клиент. По делото липсват както доказателства, така и твърдения, въведени от страните, за наличието на такъв договор за исковия период.

Ето защо, по така изложените съображения, искът с правно основание чл.422, ал.1 ГПК вр. чл.59, ал.1 от ЗЗД се явява допустим.

По основателността на исковите, съдът намира следното:

За да бъде уважен главният иск следва да се установи факта/фактите, от които е настъпило обогатяване на ответника за сметка на обедняването на ищцовото дружество.

В случая се твърди това да е доставката на топлинна енергия.

От събраните писмени доказателства се установява, че ответникът е собственик на процесния имот, представляващ сграда, находяща се в гр. С, ж.к. „Л-3“, бул. „З С“ №....

Количеството на доставената топлинна енергия и начинът на неговото определяне се установява от експертното заключение по съдебно-техническата експертиза, което съдът кредитира като пълно и компетентно изготвено в съответствие със събраните по делото писмени доказателства. Установява се, че общият топломер е преминал метрологична проверка на 26.07.2018 г., като топломерът е бил окачествен като съответстващ на одобрения тип, със срок на годност две години. Следователно срокът на годност на

топломера е изтекъл на 26.07.2020 г., като след тази дата няма твърдения, нито доказателства за извършена последваща метрологична проверка. Съгласно чл.5 ЗИ за осигуряване точност и достоверност на техническите средства, използвани за нуждите на търговски плащания, се извършва метрологичен контрол - първоначален и последващ. Според нормата на чл.44, т.1 ЗИ се забранява използването на средства за търговско измерване, чиято годност не е установена и надлежно удостоверена. Законът не установява предположение в полза на топлоснабдителното дружество в тази насока, поради което ищецът е длъжен да докаже годността на измервателното средство. Ответникът е оспорил размера на начислените суми именно поради техническа неизправност на средството за търговско измерване, като в случая следва да вземе предвид установеното от вещото лице, че в процесния имот няма справка, а и данни за налични отоплителни тела и водомери, тъй като се касае за отделна сграда със собствена абонатна станция и с монтиран общ топломер, който отчита постъпилата топлоенергия само в конкретната сграда.

Непроведеното пълно и главно доказване от страна на ищеца за годността на топломера в абонатната станция за процесния период - 01.02.2021 г. до 31. 03.2021 г., води до неблагоприятни последици за ищеца. Нередовността на топломера, липсата на данни за последваща проверка съобразно ЗИ, води до невъзможност за преценка дали същият е бил годен или не, поради което и не се доказва дължимостта на отчитаните суми за периода след изтичане срока на годност на топломера.

С оглед на изложеното предявеният иск за главница подлежи на отхвърляне, като недоказан и неоснователен.

Предвид неоснователността на главния иск, на отхвърляне подлежи и акцесорния иск за обезщетение за забава.

Предвид изхода на спора право на разноски има единствено ответникът. В съответствие с възприетото в т.12 на ТР 4/2014 г. на ОСГТКВКС, следва съдът в настоящето исково производство да разпреди разноските и във воденото преди това заповедно такова. От страна на ответника се претендира единствено заплатено адвокатско възнаграждение по двете дела /600.00 лв. в заповедното и 700.00 лв. в исковото/, срещу което в о.с.з. от 27.02.2024 г. пълномощникът на ищеца е направил възражение за прекомерност.

Съдът като съобрази действителната фактическа и правна сложност на делото, обема събран доказателствен материал, процесуалното поведение на страните, броя проведени съдебни заседания, съдът намира, че следва да намали заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение в исковото производство до минималния размер, предвиден в чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно до сумата от 450.00 лв.

По въпроса за дължимото възнаграждение по заповедните дела, съдебната практика е противоречива, без да има установена задължителна такава по реда на чл.130 от ЗСВ. Настоящият състав намира, че защитата на длъжника в заповедното дело, каквото качество има „М М 90“ ООД по ч.гр.д.№ 35377/2023 г. по описа на СРС, се изразява в консултация,

за която се дължи възнаграждение по реда на чл.6, ал.1, т.2 от Наредба № 1 на Висшия адвокатски съвет за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 200.00 лв. /в тази насока определение № 2815/26.02.2024 г., постановено по в.ч.гр.д.№ 1613/2024 г. по описа на СГС/.

По изложените съображения, в тежест на ищеца следва да бъде поставена сумата от 650.00 лв. от заплатените от ответника разходи в производството.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от “Т С” ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр.С, ул.Я № 23Б, представлявано от А А и И Е, насочени срещу „М М 90“ ООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр.С, ж.к.Л бул.“З С“ №..., с които се иска да бъде установено, че последното дължи на ищеца сумите, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№ 35377/2023 г. по описа на СРС, 128 състав, а именно сума от 1209.17 лв., представляваща стойност на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.02.2021 г. до 31. 03.2021 г. за имот, отчитан с абонатен №, с която ответникът се е обогатил неоснователно за сметка на ищеца, ведно със законна лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение – 26.06.2023 г. до окончателното плащане на дължимото, и мораторна лихва за периода от 31.03.2021 г. до 19.06.2023 г. в размер на 279.94 лв., като неоснователни.

ОСЪЖДА „Т С” ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр.С, ул.Я № 23Б, да заплати на „М М 90“ ООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр.С, ж.к.Л бул.“З С“ №... сумата от 650.00 лв., представляваща направени от ответника разноси по настоящето дело и по ч.гр.д.№ 35377/2023 г. по описа на СРС, съобразно изхода по делата.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане на решението в сила, да се изготви заверен препис от същото, който да се докладва с частно гражданско дело № 35377/2023 г. по описа на СРС.

Съдия при Софийски районен съд: _____